

כובע של דמעות

פעם אחת בערב יום הכיפורים נכנס אדם אחד לביתו של הצדיק בעל 'ערוגת הבושם' מחוסט זצ"ל להתברך מפיו וכדרכו מסר לו מעות פדיון נפש. שאל אותו הצדיק: במה אברכך? ענה לו, שהוא חפץ בברכה שיהיו לו בנים טובים.

אמר לו בעל "ערוגת הבושם": "מה אתה חושב, כי במה שאתה נותן לי עשרים קראנען ואני אברך אותך - בזה יהיה לך בנים טובים? **כדי לזכות לבנים טובים צריכים להתגלגל על האדמה ולכבוש פניו בקרקע ולהוריד כנחל דמעה!**"

(הרב יצחק אייזיק כהן / פניני מנהג)

לעת זקנותו של הגאון הצדיק החתם סופר זצ"ל, כשלא יכל למסור את השיעור בשיבתו אמר לתלמידיו שבנו הגאון בעל הכתב סופר זצ"ל ימסור את השיעור במקומו. תמחו התלמידים ביודעם שעדיין צעיר הוא לימים ואיך ימסור שיעור בפני תלמידי חכמים מופלגים?

ואמנם נעמד בעל ה"כתב סופר" ומסר שיעור בעמקות וחריפות כאחד הגדולים. תלמידיו של החתם סופר התפעלו עד מאוד מעילוי צעיר זה ומהרו לבית אביו לבשר לו על שזכה לבן גאון גדול כזה.

כשנכנסו לביתו שאלם הרב אודות השיעור של בנו. ענו תלמידיו: "אשריו ואשרי חלקו של רבנו שזכה לבן זה שאינו נופל מאביו!"

כששמע הרב את דבריהם זלגו עיניו דמעות ואמר להם: וכי חושבים אתם שבחנים זכיתי בבן גדול כזה? דעו לכם, תלמידי, שזה עלה לי **ככובע של דמעות**. שמיום שנולד ר' אברהם לא הייתה תפילה שלא בכיתי בה בדמעות שלישי שאזכה שהבן יגדל בתורה!

ותלמידי החת"ס מספרים שלאחר שסיים את תפילת העמידה היו רואים שלולית של מים במקום שעמד מריבוי הדמעות ששפך לפני ה'.

(חינוך הבנים / פרק לט)

תפילה ועוד תפילה

כל מי שמופקד על אחרים - חייב להתפלל עבורם. רב צריך להתפלל על בני קהילתו, כך גם ר"מ על בני ישיבתו, ובוודאי שיש חובה כזו על הורים לגבי ילדיהם.

ברור לי, באופן אישי, שאם הגעתי למשהו בתורה - **זה בזכות תפילותיה של אמי.** שמתי לב שהייתה מתפללת עלי אפילו עשר פעמים ביום.

לעולם איננו יכולים לומר שהתפללנו כבר מספיק עבור הילדים, **ואי אפשר לקצוב גבול לתפילות שעלינו להתפלל.** גם אין נוסח שתיקנו חז"ל לתפילה כזו. ישנה רק האפשרות להתפלל מעומק הלב. וכך כל אחד צריך לעשות, בנוסחו האישי.

(הרב וולבה / זריעה ובניין בחינוך, עמ' לד - לה)

יש לדעת שחינוך הבנים הוא דבר קשה מאוד וצריכים תפילה להקב"ה להצליח. בעיקר התפילה מה שהאמא מתפללת בזמן הדלקת הנרות [ובשעת עשיית מצוות, כשם שאמר רבינו החזו"א זי"ע שכל זמן עשיית מצווה הוא זמן מסוגל לתפילה]. וכשמתפללים בעת כזו בכוונת הלב הרי זו תפילה שבוודאי הקב"ה יקבל.

יש לי סיפורים גדולים מעובדות קיימות, **שבנים שהאמא יותר התפללה עליהם יצאו תלמידי חכמים,** ואותו הבן שאותו האמא לא התפללה כי היא סבורה הייתה שבין כך הוא טוב, יצא ארלעכר איד [- יהודי ירא שמים], אבל לא תלמיד חכם.

(רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל / דובב שפתיים 86 פסח תשע"ד)

תמיד צריך להתפלל על הילדים, ולא רק בזמנים מיוחדים.

וידוע המעשה המפורסם באותו אדם שבא לרבנו ה"קהילות יעקב" וביקש ברכה שבניו יצליחו בתורה. אמר לו מרן זצ"ל: **"ברכה אתה מבקש? על חיים שלי אני מתפלל עד עצם היום הזה!"**

ולפי החשבון, היה אז הגר"ח קנייבסקי שליט"א בן למעלה מחמישים שנה.

(הרב אליהו רוט זצ"ל / עקרונות בחינוך ילדים, עמ' עד)

אפשר לבחור

האדמו"ר רבי יואל מסאטמר זצ"ל אמר:

"העולם אומר: 'בנים טובים אין באפשרות האדם לבחור, בניו שקיבל משמים - שלו הם כפי שהם, אבל חתנים טובים יכולים לבחור'."

ואני אומר להיפך: **חתנים אי אפשר לבחור,** שהרי ארבעים יום קודם יצירת הוולד הכריזו בשמים 'בת פלוני לפלוני', אבל **בנים טובים יכולים לבחור.** כיצד? יתנהג האדם כדבעי ויתחנן לפני הקב"ה בדמעות שיזכהו בבנים טובים."

(ש' סימון / אפקט האבוקדו, עמ' 57)

לצדיק רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זי"ע היו חמישה בנים צדיקים שקראו להם חמשה חומשי תורה. אחד מהם היה הרה"ק ר' זאב וואלף מזבאריז זי"ע, אשר בילדותו היה שובב.

כשאביו הזמין תפילין עבורו, ביקש מהסופר שיביא לו את בתי התפילין כשהם ריקים, טרם הנחת הפרשיות בתוכו. כשקיבל את בתי התפילין, בכה עד שהתמלאו הבתים מדמעותיו הטהורות, והתפלל שיתחנן בנו על טהרת הקודש עם מידות טובות. אחר כך ייבש אותם וציווה לסופר שעכשיו יכניס הפרשיות לתוכו. מאז נהפך רבי וואלף זצ"ל לצדיק וקדוש.

(הרב יצחק אייזיק כהן / פניני מנהג)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344